

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

REDACCIÓ

LLIBRERIA ESPANYOLA

Rambla del mitj, 20.

BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA,

Espanya, trimestre	8 rals
Antillas (Cuba y Pto. Rico)	16 . . .
Estranger	18 . . .

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

LA FILOXERA.

No s' parla de res més que d' aquella horrible plaga que amenassa acabà ab la vinya. Lo ví vā comensar á ferse malbè l' dia que l' van batejar. Des de aquella época, ja molt llunyana, fins are, los enemicichs del ví han estat molts; l' *oidium* y l' *pirallis vita* eran sols los antecessors del mès terrible de tots, de la *filoxera vastatrix*.

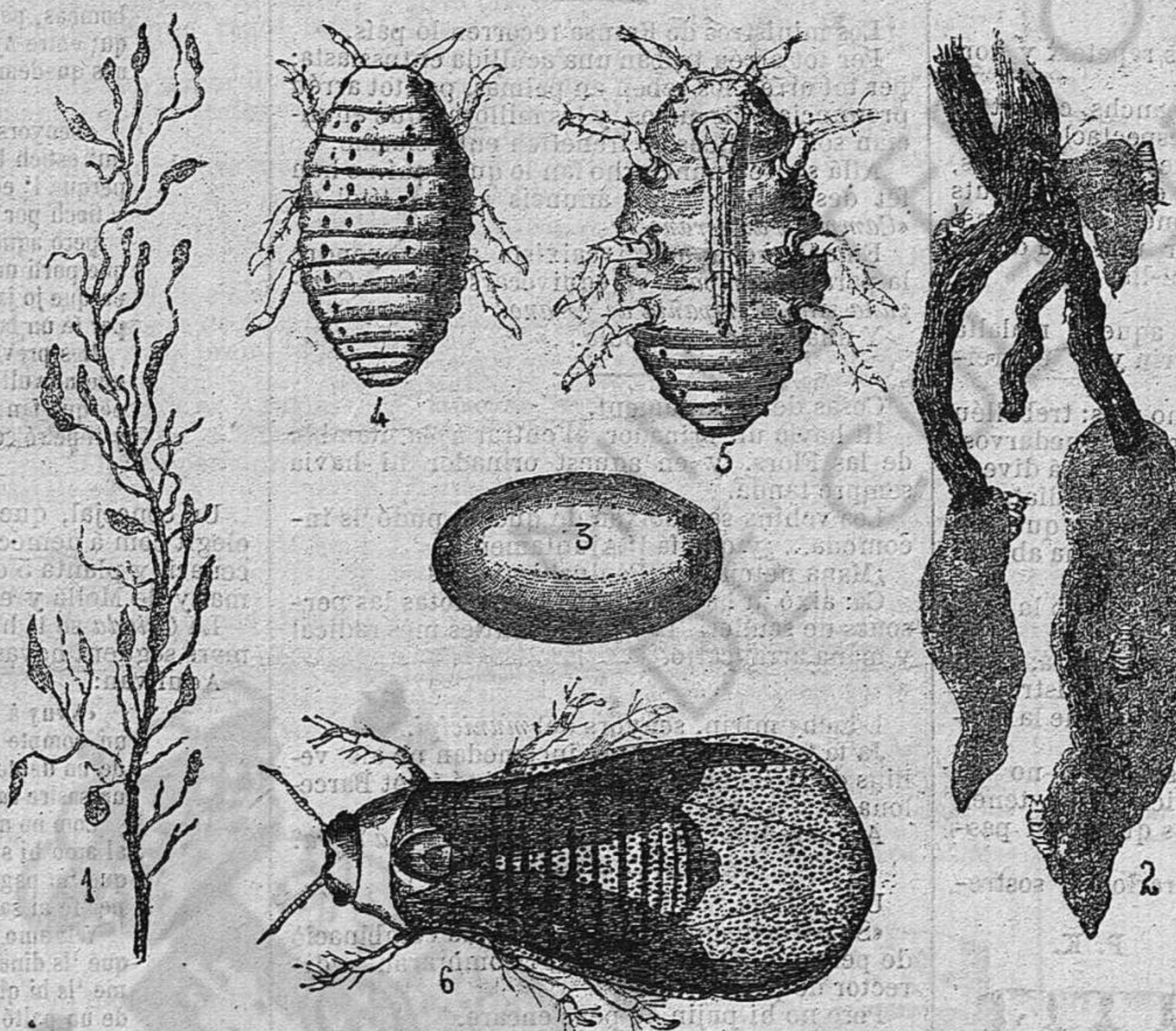
Aquest insecte casi microscòpic (los pagesos del mitjdia de França arriban á reconeixerlo á simple vista) va apareixer en la veïna república en 1863, en uns ceps que provenian de Amèrica, y desde llavors ensí s' ha propagat ab una rapidés asombrosa. Fá uns quans mesos ha tret lo cap a Málaga, y creyém que tots los pagesos catalans han de estar á la mira si volen conservar la riquesa vinifcola del Ampurdà, la Costa del Llevant, lo Vallès, lo pla del Llobregat, lo Panadés, la Costa del Mitjdia, lo Camp de Tarragona, lo Priorat, la Segarra y l' Urgell.

La vida y las costums del filoxera son ja avuy conegudas y si bè, per desgracia, no podem dir lo mateix del remey, ab aquellas n' hi ha prou per reconeixer la existencia del mal y saber destruir los ceps en que apareixi y 'ls del voluntat avants que no s' propagui per major extensió.

En les petitas arrels xupadoras del ceps filoxerats s' hi notan com unes petitas infladuras (n.º 1). En los plechs y arrugas examinadas ab lo microscòpi (n.º 2) s' hi veuen filoxeras enganxades que xuclan las arrels. Per regla general les filoxeras son al exterior de las arrels, pero avegadas se 'ls troba ficsats en las mès petitas escletxes y forats ahont penetra buscant nova sàvia.

La femella del filoxera pon petits ous elipsoids (n.º 3) que encare no tenen un quart de milímetre de llarg, y de un color groch pasan a un de gris. Al cap de vuit dias surt de l'ou una larva, (n.º 4) que esculleix lloch á propòsit en l' arrel, en la que enfonza sa trompa pera xuclar, té varias mudas y al cap de vint dias la femella sens alas (n.º 5) ja es apte per pondre. Cada una pon una trentena d' ous. Aixó succeeix á partir de la primera quinzena de maig, y com que hi ha vuit generacions en cada any, a trenta ous per mare donan per l' Octubre de 25 á 30 milions de filoxeras, per cada filoxera de la primavera. Al hivern lo fret fá semblar morts á dits insectes.

Hi ha també insectes alats (n.º 6) que arriban á tenir un milímetre y mitj de llarg; semblan una cigala microscòpica. Aqueixa vola, y á vegadas recorre distancies de 15 kilòmetres por-

tanhi la plaga; las altres filoxeras van per terra del cep malalt al cep bo.

No tenim espay per exténdernos més, perquè volém aprofitar-lo per donar dos concells als pagesos.

1.er No han de creurer que qualsevol mal qu' are tinga la vinya es la filoxera; quan vejin alguns ceps que 'ls pàmpols se tornan grochs y arrancantlos veuen infladuras en las petitas arrels; quant sospitin alguna cosa, lo primer qu' han de fer es posarho en coneixement del arcalde en compte d' alarmar, tal vegada infundadament, als vehins.

2.º Quant se l' hi presenti algú que no siga expresament recomanat per la comisió de filoxeristas, á oferir remeys per las vinyas, creguin que es un que s' enganya ó que 'ls enganya, y fásinli á saber que en França l' hi darán 300.000 pesetas si l' remey es vritat.

LOS PUTXINEL-LIS.

La situació està malalta, no 'u duptin, està malalta.

La sequia l' hi dona set, la filoxera formigor; lo trobarse tant sola dintre del quartó, l' hi produueix rampa; l' excés de negocis que no pot resoldre l' hi quita la son; y magre, groga, inquieta, si 's tira al llit se revolca, si s' asséu á la cadira 's belluga, si camina, las camas l' hi flaquejan... res hi val: està perduda.

No més tréba consol menjant.

Això sí, devora com un mal lleig: s' empassa 'ls fruits de la terra, y no n' té prou y s' empassa la terra y tot, y quan la terra no basta 's menja 'ls contribuents en salsa.

Pero, ja 'u hém dit avants: res hi val. Aquest modo de devorar lampoch l' hi apreifa: no té aturador: lo qu' ella menja es igual que si 's tirés a un pou sense fondo: ni s' alimenta, ni s' engræixa, ni s' enforteix.

Los metges de mès fama la visitan, y cap d' ells l' hi entén lo mal.

La polsan, l' hi miran la llengua, l' auscultan, no l' hi troben res, veuen que 's fon com una candela cap per vall, arronsan las espàtulas, fan una ganyota, l' hi receptan qualsevol cosa perque no 's diga y 's retiran.

Un d' aquests metges s' ha ficat entre cella y cella, que la situació té una caboria, que ella no la vol dir; però que l' hi balla pèl cervell de nit y de dia, y que precisament en la caboria aquesta hi ha tot lo pot de la confitura.

—¿Qué faig per distréuela? s' pregunta. —L' envio á pendre ayguas, á respirar l' aire libre. ¡Libre! Cá, res que pudi á libertat l' hi convé... Està tant débil, tant viciada, que l' primer alé d' aire pur, la mataria. Lo que pels altres es la vida, per ella es la mort.

Y 's queda sumergit en una profunda reflexió.

—* * —Y es del cás, din després de una pausa, qu' es precís distréurela... ¡Distréurela! ¿Y qui la distréu?

Tot de un plegat se dona un cop al front, somriu, la confiança s' pinta en son semblant, se posa 'l sombrero, empunya la mangala, y exclama:

—Jo la salvaré.

Algunas horas després, aquell quartó tant desert, tant solitari, tant vuit, ahont la situació sola ab la sèva conciència 's consumia, està ocupat per una dotzena ó una dotzena y mitja de gent alborotadora y divertida.

Los ulls térbols y de peix passat de la situació cobran nova vida: s' esbargeix la caboria que la dominava, y fins sos llabis estrets y descolorits se contreuen en forma de somrisa.

Ja té una distracció: ja té lo que l' hi faltava.

No la salvará l' idea del metje; pero l' hi allargarà la vida. No 'u duptin. La malalta no curarà; pero encare n' accompanyará alguns al cementiri.

* * * Ah constitucionals, constitucionals! Vosalt-

LA CAMPANA DE GRACIA.

tres podria ser gent seria y respectable; hi ha moments en que tothom vos mira, tothom vos contempla, tothom espera en vostres.

Pero 'us fiquéu al llit ab cara farrenya, recitau de memoria la constitució de 1869, vos encomanéu ab los drets individuals, vos adormiu, y l' endemà com si un somni vos hagués girat lo cervell, com si hagués perdut la memoria, l' enteniment y la voluntat, vos llevéu ab cara de pascuas, recitau de memoria la constitució de 1876, vos encomanéu ab los drets restringits, y reséu fervorosament un acte de contricò per las vostras passadas aventuras.

Podria ser gent seria y respectable, y 'us convertiu en gent bufa, entreteniment dels desocupats y dels felissos.

[Ah! Jo 'us compadeixo...]

Una promesa vaga... ¡qué una promesa! una sonrisa, no més que una sonrisa insinuant, basta y sobra per fervos perde la xaveta...

Vos parlan de principis, y 'us recordéu dels principis y de las postres.

Y en los moments en qu' estéu més indignats, en los moments en que treyeu foch pels caixals é ira pels ulls, no fán més que ensenyarvos la clau del rebost, porque per comte de foch vos cayga la baba, y aquells ulls tant airats, instantaneament se 'us entendreixin.

*

Y aquesta eomedia dura y 's repeteix y torna á comensarse.

Lo públich ja abandona 'ls banchs, cansat de presenciar sempre 'l mateix espectacle, y vostres, com si en lloch d' homes fosseu ninots, y en lloch de obelir à la rahò, estessiu moguts per un mecanisme, ni 'us adonéu del disgust del públich, ni sabéu cambiar una sola de las vostras contorsions de putxinel-lis.

Lo públich vos abandonà.

¿Qué importa? La situació, aquella malalta incurable, olvida sas caborias, riu y 's engreixa contemplantvos.

Treballéu per ella, per ella no més: treballéu per ella, los que ab ella volguén quedarvos, que ja sé jo que no tots vos resignareu á divertirla, y que serán molts los que fastidiats de tanta farsa, romperéu los fils, per més que sigan los fils de una mal entesa disciplina ab que fan bellugarvos.

Treballéu per ella los que volguén, ab la confiança de heredarla.

Mentre hi haja putxinel-lis, ella riurà; mentre riga estarà distreta: mentre se distregui, no tindrà caborias, y sense caborias que la consumin, dolsa es la vida.

Y quan mori, y obrin lo testament, no 'us estranyéu si 'us deixa, l' únic à que tenen dret los ninots dels putxinel-lis quan han passat de moda:

Una capsà per tancarlos y tirarlos al sostremort.

P. K.

A Banyolas hi ha una gran sequia.

Y uns recaudadors de contribucions que no 's entenen de xiquitas.

Y uns soldats que acompañan als recaudadors per cobrar las contribucions.

Y uns pajesos que davant de la forsa, 's venen fins la camisa per pagarlos.

Y un estany, per si may volen tirars'hi de cap.

L' escena passa á la Rambla d' Igualada.

Lo secretari del Ajuntament embesteix al director del periódich de la localitat y l' hi planta una tremenda bofetada.

L' intervenció de algunas personas vá ser causa de que lo periodista no l' hi tornès lo cambi.

¡Qué tal! ¡Dona gust ser periodista! Ministres, governadors, jutjes, magistrats de l' Andiençia, fiscales d' imprenta, alcaldes, bisbes, jesuitas y fins secretaris de Ajuntament... Tot-hom hi té dret.

Si això continua aviat nos escombraran pels carrers.

A Sevilla s' hi ha descubert una conspiració.

¿Ho creuen vostés? Donchs jo tampoch.

Resultat del descubriment: Unas quantas presons.

Predicció per l' endemà: La llibertat dels presos.

Causa d' aquest descubriment: Que la situa-

cio está malalta, desvarieja y fins la sombra del nas de 'n Cánovas l' hi sembla un conspirador.

Paraulas del *Mundo político*, periódich moderat;

«La forsa de las cosas, la voluntad dels homes y la corrent dels successos nos arrastran á la Revolució.»

«De veras? De totas maneras gracias, que si jo 'u deya pèl meu compte, no á la Revolució, al fiscal d' imprenta m' arrastraria.

Paraulas de un president de mesa, al dirli un elector que cumplís ab la lley:

—Ab la lley! No 'n fá poch de temps qu' es morta aquesta senyora.

Aquesta contestació es històrica.

Los partidaris de 'n Benet y Colom feyan corre pèl districte de Granollers, que 'l diputat constitucional Sr. Posas era parent del cabecilla carlista Posas.

«Això ray! Si jo hagués sigut elector y constitucional, hauria fet corre que 'n Benet y Colom era parent de Mossen Benet.

Vaya...

Los ministres de Fransa recorren lo país.

Per tot arreu troben una acullida entusiasta; per tot arreu los reben en palmas, per tot arreu pronuncian discursos, y las millors que anuncian son acullidas ab frenètic entusiasme.

Allà sense anunciarho fan lo que aquí no han fet després de tants anuncis ab lo títol de «Campana de verano.»

Fins jo crech que 'l caixista al compondre la paraula *campana* va equivocarse: no es *Campana* sino *Compañía de verano*.

Y una companyia bufa.

Cosas del Ajuntament.

Hi havia un orinador al entrar á la Rambla de las Flors, y en aquest orinador hi havia sempre tanda.

Los vehins se queixan de que la pudó 'ls incomoda... ¿y que fá l' Ajuntament?

¿Mane netjarlo? ¿Fá durhi ayqua?

Cá: això 'u haurian fet vostés y totas las personas de sanderi. L' Ajuntament es més radical y mana arrancarlo.

Donchs mirin, senyors del *municipi*.

Ja fá temps que vostés incomodan no als vehins de la Rambla de las Flors sinó á tot Barcelona.

A veure donchs, ¿perque no 'ls tiran á terra?

Una notícia:

«Se parla de que en una próxima combinació de personal, al Sr. Aldecoa 'l nombraran... director de presiris.»

Pero no hi pujin de péus encare.

Lo govern fá ab aquest bon senyor, lo que aquest bon senyor feya ab los periodistas.

Los periodistas l' hi demanavan permís per un periódich... y no n' hi havia de fets.

Ell demana una credencial... y tampoch n' hi ha de firmadas.

Un pres que hi havia 'l Saladero, complicat en la causa del assassinat del general Prim, havia dit que cantaria.

L' altre dia van donarli una terrible punyalada.

Canta verdum!

Als periódichs y als presos que volen cantar en aquests temps, se 's aixala.

Jo voldria ser jesuita.

¡Qué volen que 'ls diga, alló de pujar á la trona, y excomunicar á la *Campana*, y prometre l' infern als que la llegeixen, déu ser una cosa deliciosa!

Jo no faria may altra cosa.

Y si are tiro 30 mil números, crequin que al cap de un any no 'ns aturaríam fins á 60 mil.

Per lo tant, Pare Goberna, ja que vosté 'u fá per mí, ja que no hi ha sermó, que no fassa 'l seu pich de propaganda de la *Campana*, ja que densà que vosté l' excomunica, no hi ha ningú que no vulga llegirla, l' hi done las gracies més complertas.

Y 'l dia que jo goberni, per mica que puga 'l faré bisbe, cardenal y papa.

¿Saben alló que deyan de qu' en Bugallal entrau al ministeri?

Donchs tot se n' ha anat al dimoni. En Bugallal se 'n ha hagut de tornar á casa sèva, y el minstre de Gracia y Justicia no ha pogut entrar al Tribunal supremo.

¿Per qué?

Perque 'l president D. Cirilo Alvarez, encrantse ab en Cánovas l' hi ha dit:

—Mestre, á mí no 'm jubila ningú: en Calderon Collantes tè més anys que jo; jubilim y posessi à 'ell, y jo l' hi diré al país: «En Cánovas dona 'ls millors tallals als qui tenen mènos

COPLAS DE LA CRIADA.

Ja 'u saben. Diumenge passat al Bon Retiro ván cantarse las dos següents:

«Lo taberné avuy deya

que 'l ví 's tè de pujar
perque la filoxera
los ceps s' està menjant

Los pouss també s' assecan
y 'l nostre ajuntament
s' està mirant los núvols
que avuy estan retrets.

Mentre tant tot son projectes,
bombas, peus, y pot bèn ser
qu' entre Ajuntament y cucas
nós quedém tots morts de set.»

«Senyors, só una minyona
qu' estich buscant m' rit,
perque l' edat me passa
y tinc por moltas nits;

pero aquell que ab mí 's casí
que porti un bon dinar,
perque jo ja tinc sempre
per fé un bon esmorsar.

Mes previnch ja d' antemano
que no vull cap regidor,
perque fán gastar petróleo
y 'l petróleo fá pudé.»

Un concejal, que 's diu Catalá, y que vá ser elegit com à demòcrata, envia l' agützil al escenari, y planta 5 duros de multa á la Sra. Alemany de Mollá y altres 5 á l' empresa.

La Criada se l' hi torna respondona, y 'l dimarts següent novas coplas.

Aquí van:

«Avuy á casa mèva
un comple hi han portat
de un deute que 'ns demana
un sastre catalá.

Com no m' agradau deutes
al amo hi suplicat
que 'm pagui la soldada
per fé al sastre callar.

Y l' amo m' ha dit: Responli
que 'ls diners que 'l vol cobrar
me 'ls hi quedo per desquite
de un paltó que 'm vá esguerrar.»

De modo, senyors, que 'ls sastres catalans,
ni com à concejals, ni com à sastres saben pen-
dre bé una mida.

«Al primer pis de casa
hi tinc uns estadants
que 's creman quan jo canto
guisant y rentant plats.

Com son personas d' upa
m' volen fer callar,
jo 'ls dich que à las orellas
s' hi posin un embà.

Y 'ls hi dich en una copla
que jo canto aquí á la mà,
cento l' as y las quaranta
més la palinodia... may!»

Ben dit minyona!... Las palinodias se que-
dan per aquells sastres que fins quan tractan de
tallar una garibaldina 'ls hi surt una catxutxa

«Un regidor de fora
no pas dels de ciutat,
perque m' han dit d' aquests
que no se 'n pot parlar...»

Và dirme si 'l volia,
jo l' hi vaig dir que may,
donantli una carbassa
com una catedral.

Y are aném passant la estona
lo mateix que 'l ges y 'l ga,
jo dantli sempre carbassa
y ell per xó no ananise'n may!»

Ja 'u veuhen! Ni las criadas los volen.

*

*

*

«Diumenge á n' aquesta hora
un susto 'm van donar,
perque 'm van dir que l' amo
me havia despatxat.

Jo que me 'n vaig á veure'
y es cert que 'm va renyar,
perque jo tot lo dia
lo passo aquí cantant.

Diu: No cantis ó 'ls cisch dures
aquej mes no cobrarás,
y de mi que note 'n burlis
perque jo soch català!»

Y la Criada cantant, y 'l públich aplaudint.
Y no 'n posém més per no cansarlos: si per
eas ja hi anirán en un altre número.

Vajin á veure la Criada; es una minyona com
eal, molt aixerida, molt despejada... y no 'n
digan á cap regidor, es de las que no tenen la
cartilla.

Escena infantil:

A n' en Pepet, nen de cinqu anys, l' hi com
pran una petita riuixadora perque regui las
flors.

Un dia 'l sorprenden tirant un xorro d' ay
gua, sobre un seu germanet, que no té dos anys
encara.

—¿Qué fas borrange? l' hi diu la seva mama.

—Lo rego, perque creixi forsa.

A Fransa deya un conservador:

—Al Támesis hi ha un naufragi, 600 morts. A
Hungria un incendi, gran número de desgra
cias... Dèu té un bastó. Això es lo premi que
'ns dona perque tenim república.

—Pero gat, van dirli, lo Támesis es á Ingla
terra, y á Inglaterra hi ha reyna; y l' Hungria
es al Austria y al Austria hi ha emperador.

Lo conservador tot estranyat:

—¿Vols dir?

Paraules de un ministerial:

«Las eleccions de diputats provincials s' han
verificat ab l' ordre més cumplert»

Lo que es á Barcelona es veritat.

Ab tant ordre, que fins los municipals y
altres empleats van rebre ordre d' anar á votar
al candidat ministerial!

Passa per la Rambla un sastre acompañyat
de un amich seu.

Passa en direcció oposada un coneugut del
sastre, que al veure'l gira la cara.

L' amich:—Com es que no 't saluda: ¿L' hi
has fet alguna cosa?

Le sastre:—Si, noy, l' hi he fet un traje.

En vista de las trampas electorals, se ha acor
dat mudar lo nom dels que pretenen ser ele
gits.

En lloc de candidats se 'ls dirá cándidos.

Un periódich propone, en vista de lo que vá
succehir á la Junquera, al ensorrarse un tabla
do y morir molta gent, durant una corrida de
toros, que al torero que mori se 'l canonisi,
posantse al calendari:

Dia tants: San Gordito y 35 companys mártirs.
No está mala l' idea.

Fa notar un periódich francés que á Turquía
del divan are 'n dihuen consell de ministres.

—Perque no 'n dihuen divan ¿he sab? pre
gunta un.

—Si senyor.

—¿Per qué?

—Perque no hi vajan los russos y no s' hi
asseguin.

Un empessari:

—¿Qu' es vosté?

—Soch baix absolut.

—Donchs ja veurá, búsquies contracta, perque
en aquesta casa d' absolut no vull que hi haja
ningú mes que jo.

Escenes de las passades eleccions:

Un individuo que de una hora lluny fá furtor
de burot de fielato s' acosta á un altre que la
fá de cabó de municipals, y l' hi diu:

—Acaban de donarme aquesta cédula. Tinga,
fasim el favor de dirme com me dich y ahont
ting lo domicili.

Miracles electorals.

Al Hospitalet no hi há més que uns 300 elec
tors.

Ningú, ó casi bé ningú vá votar.

Y á l' hora del escrutini van sortir de las ur
nas 2.227 candidaturas, per supuesto totes pels
candidat ministerial.

Jo no sé; per mí, tots los ministerials quan
fan eleccions se posan ulleras d' augment.

Diálech:

—¿Es possible que comerciant en pells haja
guanyat 20 milions?

—Si senyor.

—Si 'u entenç que 'm pelin.

—Es molt senzill; calculi que dintre cada
pell hi havia un negrito.

L' escena passa á Madrid, en lo paseig de la
Castellana.

Un home de mal aspecte 's tira á sobre una
luxosa carretela ab l' intent de robar á unas
senyoras.

—Qui era?

Era 'l cabecilla Ocharo. Aquí tenen lo xavo
contra 'l duro.

Pero espérinse. Un civil se 'n adona, l' hi
apunta 'l fusell, l' hi venta un tiro y 'l tomba.

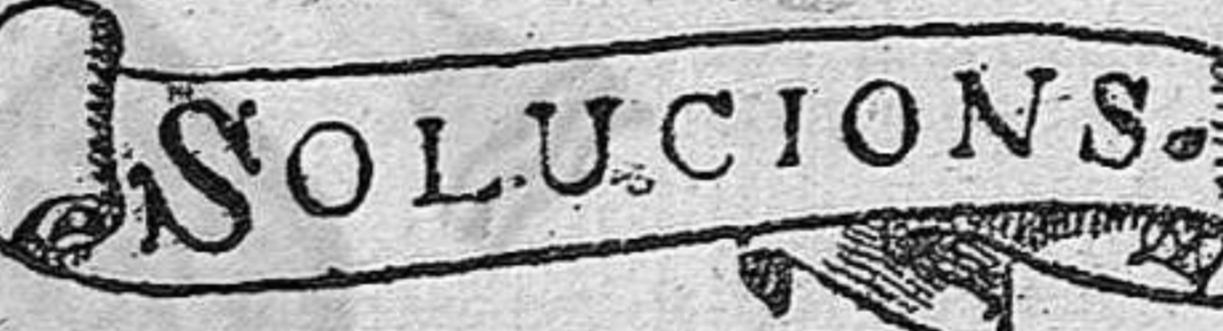
Aquí tenen un xavo foradat y retirat de la
circulació... Axís, de xavo en xavo ván des
apareixent los capitals carlistas.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinalles dignas d' insertarse
'ls ciutadans Esquila neos, Trompique, Pau Sala, Omírp y
Moratilla.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen com y
tampoch lo qu' envian los ciutadans Amèrica trebat, M.
M., Blanch de Teyá, Visus y Manets, Misèria Fam y C.
Cargol y Moscleras, Finestres de forn. A. Manyes, Joseph,
Pep y C.
M. Sarda, Baile, Mull, F. Estelles y Ferrat y G.
S. Mameliuh.

Ciutat Omírp: Insertarem lo geroglífich —Pau Sala: La
posesieta no val tant com las xaradas —Esquila neos: Pu
blicarem lo quint de paraules y la fuga de casonatas.—Met
de la toba y Comp.: Publicarem lo geroglífich y 'l trenca
closes.—Mefistofeles Idem ie quadrat y alguna otra cosa.—C.
Leñip: Publicarem lo geroglífich.—Zarandit: Agrahim moltissim la séva bona intenció; però 'ns hem pro
posat no ocuparnos may d' aquest assumpte y deixar que
's consumeixi per si mateix. Es d' aquells que peor es me
nealle.—Misèria Fam y Comp.: Hi anirà la caboria.—C. G.
y M.: Lo un molt bé, l' altre es un mal consell pels casats,
que no 'l donarém may.—Etc. etc. etc.: Deixi que 's gua
nyin la vida.—Scriutors de la Campana: Quedan servits.—
S. Gomila: No 'm posi una pistola al pit, y consideri que
primer son las coses políticas y d' actualitat.—M Casanova:
Es tant estrany l' assumpte que 'ns indica que neces
sitemés més detalls. ¿A quin puesto està pres lo minyó? Di
giui y nosaltres mateixos nos informarém de tot. No es
estrany pas que en un assumpte tant delicat aném ab pèus
de plom.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—Avi.
2. Id. 2.—Anagrama.
3. SINONIMIA.—Grabat.
4. MUDANSA.—Cita, Rita, pita.
5. ENDEVINALLA.—Una roda d' engrancació.
6. FUGA DE CONSONANTS.—Gorra, porra, sor
ra, morra, torra, corra.
7. TRENCÀ-CLOSCAS.—Romero Robledo.
8. GEROGLÍFICH.—Cada qual es cadascú y ca
dascú que 's cuidi d' ell.

Ha endavimat totes las solucions Misèria, Fam y C.
y ha endavinadas 7 Omírp, 6 Tres gasòmetres que
s' emplau, Visus y Manets y Blanch de Teyá; 5 Pau
Sala, Poll-astre y Trompique; 4 Dos perlas de Calella,
Esquila neos. Pepeta Xuclà y M. M.; 3 C. Loñip, Me
fistofeles, Hafe Creur y Je sol; y 2 no més Met de la
Toba y C. y Amèrica tronat.

I.

Tinch primera del govern
perque vol la prima des;
de segona repetida
pot se 'n tens tú, car lector.
Prima y terça fa 'l pagés,
terça y dos va en los salons,
y ma tercera invertida
á n' els peixos los fa per,

sentae lo tot una cosa
que 's troba en los tocaders.

JINSTO.

II.

Sense la tot ne viuriam,
dos es lletra no vocal
y en un exèrcit formal
mes d' algun dos hi veuriam.

PAU SALA.

MUDANSA.

Vareig trebá 'l senyor tot
pel carrer de tot un dia
y vaig veure que vestia
ab un tot bastan grandot.
Mel miro be y no 'm sembla ell
de tan magre y tot que estava
de modo que s' aguantaba
allé que 's diu per la pell.

JENANI.

SINONIMIA.

Sabs perqué te demanat
tot eixa tot boniqueta
que 'n ton jardí s' ha eriat?
tot regalaria ab cor gratis
de la tet a una nineta.

J. TEVLAC Y OTAM.

ENDEVINALLA.

Sech melt amant de la dona,
sempre d' ella vaig destràs;
no soch bestia ni persona
vés lector si 'm trebarás.

TRILL.

CREU DE PARAULAS.

Omplir los punts ab lletras que llegidas vertical y
horizontal digne: la 1.ª railla lo nom d' una
bestia; la 2.ª una prenda de roba; la 3.ª una malaltia;
la 4.ª un nom de dona; la 5.ª lo que hi ha en los cor
reus; la 6.ª una religió antigua; la 7.ª lo que fa l' oli y
la 8.ª una carta.

GAXET.

TRENCA-CLOSCAS.

Agneta, Amalia, Antonia, Balbina, Laura,
Damiana, Narcisa, Olegaria.

Celecar estos noms de manera que las primeras
letras donguin lo nom de una vila catalana.

COMUNES D' HORTA.

GEROGLÍFICH.

+ 3 en en : ou

n n P 1492 A

Noe Noe Noe

Noe Noe Noe Noe

Noe Noe

ANGEL PRIM.

¿Qué no han vist encare l' obra qu' ha escrit
lo senyor Llanas titolada

UN PUÑADO DE CHISTES,

que 's ven en totes las llibrerías y en casa el
senyor Lopez?

No volém elogiarla perque es millor que la
comprin. No val més que 8 rals. Dihent qu' es
obra de 'n Llanas, qu' es ilustrada per lo senyor
Mestres, està dit tot.

Aquest llibre, cura radicalment lo mal humor
y la tristesa. Sempre que 's trobin atacats per
aqueixa enfermetat, agafan lo llibre, l' obran
per qualsevol puesto y 'ls asseguro que 's fa
rán un panxó de riure.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitjà.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatre, 21 y 23.

MONETARI.

